

[Krag.]

Tilfælde, fordi det uimodsigeligt er fastslaaet, at han paa afgørende Maade har gjort Afbigt for denne onde Handling i 1926 og for tidligere grove Synder ved at anbefale den nye Kurs, som den højtærede Udenrigsminister som Fører for det radikale Venstre har indledet, og som har ført til, at den radikale Skude nu er endt i Socialdemokratiets trygge Havn. Det kunde jo ske, fordi, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch meget rigtigt har udtrykt det, „de Radikale efter Valget kan styre med større Tryghed end forud for Valget“. De kan styre med større Tryghed, ja, det er jo muligt. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at hvis de havde styret frem med Flaget vajende, hvis de var gaaet i Kampen forud for Aprilvalget med aabent Visir, hvis de havde vedkendt sig, hvad der var Formaalet med Bekæmpelsen af den tidligere Regering, saa havde adskilligt set anderledes ud. „Politiken“ skrev efter Regeringsdannelsen, at nu var det det radikale Venstres Politik, der skulde føres, i Overensstemmelse med de Radikales Arbejdsprogram. Mon nu virkelig nogen vil tro, at Resultatet af den mægtige Valgsejr, som Socialdemokratiet vandt, skulde være, at man agter at forlade den socialistiske Politik for at føre de Radikales, at den store skulde rette sig efter den lille? Nej, det er en Fiktion, som det radikale Venstre er hildet i. Jeg er ikke en Gang sikker paa, at Partiet eller dets Repræsentanter i Ministeriet selv tror paa denne Paastand. Meget snarere er det, som her er sket, dette, at Socialdemokratiet har skikket det radikale Venstre den slemme Dame Nemesis, som den højtærede Handelsminister i Forbindelse med det Citat, som jeg for et Øjeblik siden nævnte, forsikrede vilde besøge det radikale Venstre ved kommende Lejlighed, idet den højtærede Minister mindede om, at denne Dame er langtrækkende og aldrig glemmer. Skulde ikke Forholdet være dette, at nu er Damen der.

Trods al Mystik om Regeringsdannelsen er Menigmand ved at blive seende. Efter Valget kunde de Radikale handle dristigere og sikrere, sagde det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, og det er sikkert rigtigt. Alle husker jo Landstingsmand Fog-Petersens Artikel i „Aalborg Venstreblad“ i Januar Maaned i Aar, da han første Gang slog til Lyd for et radikalt-socialdemokratisk Fællesministerium. Men alle kan ogsaa nok huske, at det var i Istiden, det ligger jo langt tilbage, og det var lykkeligt for de

radikale Talere. Spurgte man, om de Radikales Indtræden i et eventuelt Ministerium Stauning vilde finde Sted, var jo Svaret: Nej, Selvstændighed! Og pegede man saa paa Gunnar Fog-Petersens Artikel i „Aalborg Venstreblad“, lød Svaret, f. Eks. fra det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen: Hvad Vægt skal man lægge paa dette? Det er kun en Journalist, der har moret sig med at skrive dette oppe i Aalborg, en Mand, som Isen har hindret i at komme i Forbindelse med sit Parti. Det maa altsaa være Aarsagen til, at han har siddet og brygget deroppe i sit eget Kar, men det blev alligevel til syvende og sidst det Bryg, som det radikale Venstre maatte tage ind. Under Valgkampen indtog man — alle vi, som deltog i Valgkampen, husker det — det gamle Stade fra Tiden før 1924 og fra 1924, det, som Dr. Edvard Brandes i 1925 udtrykte saaledes: De Radikale agter ikke at overtage Hvervet som Sygeplejer eller Læge, Vagtværn eller Forsikringsanstalt til Helbredelse eller Betryggelse for Regeringen. Ja, det var før Valget, men efter Valget kunde man „styre sikrere og dristigere“, det kan unægtelig ikke bestrides, deri har det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch Ret. Men alligevel, nogen Taage bliver tilbage over denne Regeringsdannelse, og det har sin store Interesse for Befolkningen, om denne Taage i nogen Maade kunde spredes. Thi umiddelbart efter, at Ministeriet var kommet til Verden, var den højtærede Udenrigsminister til et Tillidsmandsmøde i Nykøbing paa Falster, og der forklarede han, at de to Partier, der dannede det nye Flertal, maatte overveje, paa hvilken Vis, under hvilken Form der skabtes de bedste Betingelser for at løse de Opgaver, der laa for; saa blev disse Opgaver nævnt, og saa fortsatte han: Socialdemokraterne kom til det Resultat, at de bedste Vilkaar for Arbejde med disse bestemte Opgaver vilde skabes ved, at begge Partier deltog i Regeringen. De opfordrede derfor det radikale Venstre til Deltagelse deri, og vore Tillidsmænd kom efter indgaaende Forhandling — vi ved, hvordan Carl Hansen i Skiive har talt om, hvilke Sjælekvæler man havde i Mødet om Eftermiddagen, inden Dannelsen var besluttet, om ikke denne Kalk kunde være taget bort fra dem, men det lykkedes ikke — til det Resultat, at det var rigtigst at følge Opfordringen. Ja, det var „Klarhed og Aabenhed“ efter Valget. Men vi ved jo fra fuldt paalidelig Kilde, hvorledes Sagen i Virkeligheden forholder sig, nemlig fra selve den højtærede Statsminister, thi han blev jo interviewet i „Social-Demokraten“ den 2. Maj. „Social-Demokraten“